וכי תימא קסבר **האי תנא דנישואין הראשונים מפילין.** תימה דבכל"ג לא תמרינן בשום דוכתא נישואין מפילין להחמיר הוא דאמר הכי לגמרי ועוד דאפי' לאחר מיתה תמרי בהערל (לעיל עט.) בשנפלה ולא ומ"ל נפלע דמייל ליסור פליגי וי"ל דבלאו הכי פריך לה מגופה: **אי** נסוב כי אורחייהו מותרות **לבעליהן ואסורות ליבמיהן.** לא שנפל שני שניה ושליש שליש דאי סיפא משום דקבעי למיתנא סיפא כ"ג שנשא את האלמנה ויש לו אח כ"ג או כהן הדיוט דוקא אלמנה אבל בתולה חזיא ליה משום הכי קתני אלמנה מתקיף לה רב פפא אם איתא להא דכי אתא רב דימי אמר ר' יוחנן [ב]מצרי שני שנשא מצרית ראשונה בנה שני הוי לתני נמי מצרי שני שנשא שתי מצריות אחת ראשונה ואחת שנייה והיו לו בנים מראשונה [ג] ושנייה אי נסוב כי אורחייהו מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן ואי איפוך ונסוב מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן מותרות לאלו ולאלו גיורות אסורות לאלו ולאלו אילוניות [ד]תנא ושייר מאי שייר דהאי שייר שייר פצוע דכא אי משום פצוע דכא לאו שיורא דהא תנא ליה חייבי לאוין אטו חייבי לאוין מי לא קתני והדר תני והא קתני כהן הדיוט שנשא אלמנה וחלל שנשא כשרה ההוא איצטריכא ליה לאשמועינן כדרב יהודה אמר רב [ה]דאמר רב יהודה אמר רב [ו]לא הוזהרו כשרות להנשא לפסולין והא קתני חלל שנשא כשרה וישראל שנשא בת ישראל ויש לו אח ממזר הא נמי לא מהדר מיתנא היא דאשמועינן לאו שאין שוה בכל וקמשמע לן לאו השוה בכל הא קתני ישראל שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל [ז](וממזר שנשא ממזרת ויש לו אח ישראל) אלא לאו שמע מינה תנא ושייר ש"מ: גופא אמר רב יהודה אמר רב לא הוזהרו כשרות להנשא לפסולין לימא מסייע ליה חלל שנשא כשרה מאי לאו כהונה לא ישראלית ומאי כשרה כשרה לקהל אי הכי יש לו אח כשר נמי כשר לקהל מכלל דהוא פסול לקהל אלא לאו כהן ומדהוא כהן היא כהנת מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא מתיב רבין בר נחמן [ח]לא יקחו לא יקחו מלמד שהאשה מוזהרת על ידי האיש אמר רבא [ט]כל היכא דהוא מוזהר היא מוזהרת וכל היכא דהוא לא מוזהר היא לא מזדהרא והא מהכא נפקא מדרב יהודה אמר רב נפקא דאמר רב יהודה אמר רב ובן תנא דבי רבי ישמעאל [י]איש או אשה כי יעשו מכל חטאות האדם [יא]השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה אי מהתם הוה אמינא לאו השוה בכל אבל לאו שאינו שוה בכל לא והרי **נישואין הראשונים.** שנשאה לא שמת מפילין לותה לייבום ונתר להיות שעמת מזלין ואי לאו אלמנה מאחר הוה כשר: **והא מנח תנא שנשא כשרה.** ותסר לה לייבומי לאח כשר: **דוקא אלמנה.** שנתאלנה בביתו ונתקרה לאחי בעולה חזיא לה להתייבם: **אם איתא להא דרב דימי.** אם הלכה כמותו: **מדשנוה ומצנייה.** דהוה להו דור שלישי ודור שני: **נסיב כי אורחייהו.** שלישי נשא ישראלית ושני מצרית שנייה מסורות ליבמיהן דשלישי ישראל הוה ותסור נשנייה ממצרי ולמומי אחד זכריס ואחד נקבות מסורין עד דור שלישי ושני מסור ביבמיהן: **אי אפוך ונסוב.** שנשא שלישי שנייה ושני נשא ישראלית: גיורת מותרת לשלישי דישראל הוה ולשני דקבל גריס לה מיקרי קבל ולא קרינן שלישי יצא נקבל[ו] ולא שני דזו נאו קבל הוא ואם נשא אחר גיורת ומת מותרת ליבמה [ז] כשעלה: **אסורות לאלו ואלו אילוניות.** ישראלית אם שני נשא ישראלית והיא אילונית אסורה לו משום דישראלית היא וכשמת מסורה ליבמה משום שאר תלד[ח] פרט לאילונית שאינה יולדת[ט]: **שייר פצוע דכא.** דהוה מצי למימני ביה כולהו [י]. פצוע דכא שנשא ישראלית מסורה לבעלה ומותרת ליבמה כשר. והכשר שנשא כשרה ויש לו אח פצוע דכא ומותרת לבעלה. פצוע דכא שנשא ישראלית ויש לו אח פצוע דכא מסורה לבעלה וליבם. גיורת מותרת לזה ולזה: **הזהו.** לחלל שנשא כשרה מיצטריך ליה ובכהנת עסקינן ולאו משום מסורה ליבמה לגמי מסורה לבעלה וקמשמע לן דלא מותרת לבעלה וקמשמע לן דלא הוזהרו כשרות להנשא לפסולין לחללין שמותרין ביבמתן ועל"פ שהכהן הוזהר בחללה כהונה לא הוזהרו כשרות להנשא לכהונה: **מאי כשרה להנשא.** דקיימא לן כהן כל זמן שמונה ליבם בת כהן לא יבם בת ישראל לכהן בחלו עוברין (דף מט.): **לא יקחו.** למה לי למכתב לא יקחו תרי זימני להזהיר האשה על ידי האיש קס"ד להזהיר כשרות שלא ינשאו לחללים: **אמר רבא כל היכא דאי.** והאי קרא לאו להזהיר כשרות אתי אלא לפסולות (ד) שלא ינשא לכשרים שכשם שהכהן מוזהר שלא ליקח זונה וחללה כך היא מוזהרת שלא תשאנו: **וכל היכא דהוה לא מווהר.** כגון חלל בכשרה: **עונשים.** לאו וכרת אבל עשה לא הוי עונש הלכך מצות עשה שהזמן גרמה נשים פטורות אבל לא מעשה בין שהזמן גרמה בין שלא הזמן גרמה נשים חייבות: **לאו.** דכהונה היינו שוה בכל שאין מוחזקין בה כישראל הילכך אי לא משמע' לא יקחו הוה מזלי' לקולא ומיפטרו נשים: **ובי**

אלא לאו ש"מ **תנא ושייר.** וא"ת והא לאו קתני דהכי פריך בפ"ק דקידושין (דף טז: ושם) גבי ולאו שמעינקין להן וגבי לאו דכריס שאין להם שיעור בשלהי פרקא (שם דף מ.) ולר"י דהכא לא נקט לאו שלא לפרושי הא דקתני עשיים הרבה בריבא יש מותרות מסורות ולהכי לא שייך למפרך ועוד דבכל מקום שהוא שני עשיים אלו ואלו שאין שמיר שלא יעשה אחד מהם לאו כי היכי דאלו נעשות שיש להן קנס (כתובות דף כט.) דשייר מצרי ומדומי ופסול כהונה ובמוצא מקדש (זבחים דף פל.) דתנן אלו שפסולין בקדש ולא חשיב ניתנים למעלה שנתן למטה כו' במוך בפנים בפנים נחוץ ופסח ותשעת שאחטן שלא לשמן לחשיב להו בריבתא (שם) ו:

ולותה

א) וי"ל דהא לא קשה מידי דלא ניחא לדבר דימי אין למפרך ניתני כדפריטים דהא לא הוה קמ"ל דשוטף [בזב] דפשיטא דהיכא דהשתא ישראל והשתא מצרי הלכך אפילו לשני פריך שפיר מלמודא לשם שיתף לדבר דימי הו"ל למיתני מצרי שני שנשא שתי מצריות וכו' ולשמעינן דשוטף דהיכא נמי שהשתא ושפעם פסולים הלך אחר הפסול יותר חה לא שמעינן: ובאי כשרים כשרה להנשא. פי' בהגה וקרי לה כשרה משום דמותה להכין ליצת בהגה כדאמרי' בפרק ולאו עובדין (פסחים מט.): לבל עונשין בלאוין קאמר דבמלות עשה אינן אין שהרי מלות עשה שהזמן גרמן נשים פטורות:

ב) מיי' פי"ט מהלכות איסורי ביאה הל' יג סמג לאוין קכן קכב טור ש"ע אה"ע סי' ז סעיף כה וסימן ב סעיף ג:

ג) ב מיי' פי"ו שם הל' ה:

תוספות ישנים

תורה אור השלם

1. אִשָּׁה זֹנָה וְחֲלָלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי קָדֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו:
ויקרא כא ז
2. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אִישׁ כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטֹּאת הָאָדָם לִמְעֹל מַעַל בַּיְיָ וְאָשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא:
במדבר ה ו

גליון הש"ס

גמ' כל היכא דהוא מווהר. עי' מגיהם דף יד ע"ב תוד"ה בפולה ובגליוים בת"י דף ל ע"ב ד"ה מזכו לומר:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' מדשנוה ומצנייה: (ו) רש"י ד"ה גיורת וכו' ליבמה כלבעלה: (ז) ד"ה שייר וכו' כולהו כמו כן פצוע דכא: (ח) ד"ה מאי שייר רבא וכו' לגלי להזהיר פסולות:

מוסף רש"י

לא הוזהרו כשרות. כהנות, להנשא לפסולין. לפסולי כהונה, גר ממ"ן משומרת, שהכהנים הוזהרו על בעמיהם וכס לא הוזהרו עליהם מלינא אותן, אבל לפסולין שהכהנים הפסולים הוזהרו עליהן מלינא אותן, כגון ממזרים או נתינים, דף הנשים הוזהרו עליהם, דהשוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה מכלן שהנשים חייבות על כל לא מעשה שבתורה שהרי עונשין מלקות (פסחים מג.).

ד) גי"ל עח., **ה)** סוכה מד. ושם נסמן, **ו)** [לקמן ע.] קדושין עג. עו., **ז)** רש"י מ"ז, **ח)** ב"ק טו. תמורה ב: קדושין לה. ספחים מג. ולה מח: סוכה כח:, **ט)** [דכריס כג], **י)** [דכריס כה], **יא)** [לעיל כד.], **יב)** [ב' היטב תוס' סוטה ו. ד"ה מאשה כהן], **יג)** [וע"ע תוס' כתובות כט. בתוס' ד"ה ועל הכתובים ותוס' זבחים פד. ד"ה הלן ותוס' שבועות לט. ד"ה ולאו נאמרין ועוד שם בשבועות מד: ד"ה כל הנאכלין ועי' היטב תוס' שבת עה: ד"ה תפר תחתן],